

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący)

SSN Henryk Pietrkowski (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa H. - Wydawcy Prasy Spółki z o.o. w W.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Skarbu Państwa

przy udziale E. I.P. Spółki z o.o. w W.

o nakazanie wydania i stwierdzenie obowiązku zawarcia umowy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 stycznia 2007 r.,

zażalenia E. I. P. Spółki z o.o. w W.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 września 2006 r.,

odrzuca zażalenie i zasądza od E. I. P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz strony pozwanej kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w następstwie uwzględnienia opozycji pozwanego postanowieniem z dnia 5 września 2006 r. nie dopuścił do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powodowej spółki „E. I.P.” i odrzucił wniesioną przez tę Spółkę apelację.

Rozpoznając zażalenie „E. I. P.” spółki z o.o. Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie budzi wątpliwości, że postanowienie Sądu Apelacyjnego w części orzekającej o niedopuszczeniu spółki „E. I. P.” do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego, jako że nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, nie podlegało odrębnemu zaskarżeniu (art. 394¹ k.p.c.). Oznacza to, że prawomocnym i nie podlegającym zaskarżeniu postanowieniem Sąd Apelacyjny odmówił spółce „E. I. P.” przyznania statusu interwenienta ubocznego. Nie mając takiego statusu Spółka ta nie mogła skutecznie wnieść apelacji. Podmiot, który zgłosił swój udział w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego może wprawdzie dokonać innej czynności procesowej, np. wniesienia środka odwoławczego, ale skuteczność tej czynności jest uzależniona od uzyskania statusu interwenienta ubocznego. Odmienna interpretacja art. 77 § 2 k.p.c. sprzeczna byłaby z gramatyczną wykładnią tego przepisu, który pozwala na dokonanie innych czynności „interwenientowi ubocznemu”, a więc podmiotowi, który taki status uzyskał przez dopuszczenie go w takim charakterze do udziału w sprawie. Wniesioną przez spółkę „E. I. P.” interwencję uboczną należało więc – jak trafnie to uczynił Sąd Apelacyjny – odrzucić jako wniesioną przez nieuprawniony podmiot. Nie mając statusu interwenienta ubocznego Spółka nie była także uprawniona do zaskarżenia postanowienia o odrzuceniu apelacji. Wniesione przez nią zażalenie podlegało odrzuceniu, jako niedopuszczalne (art. 370 w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.). O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art.107 i 108 § 1 w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.